

l'assegurança, en definitiva formes de procediment, al capdavall transitòries i ben analitzades franca-ment dolentes en la forma que tenen avui.

El respecte del secret professional en les assegurances socials, ha d'ésser establert igual que en la pràctica corrent.

IV.—*Absència d'intermediari entre el malalt i el facultatiu que l'hagi d'assistir*

Interposar sistemàticament tercers entre malalt i metge durant la malaltia, porta a una massa burocràtica tan desproporcionada amb la potència-econòmica de l'assegurança, que la fa cara. Demés, facilita el favoritisme i incita el frau. I, per últim, l'inconvenient major de tots encara és que retarda i complica la prestació dels serveis. El malalt, per fer-se assistir en nom i a càrrec de l'assegurança, sols ha de necessitar presentar al facultatiu la justificació d'haver fet efectiva la prima corresponent. El sistema d'anar a demanar assistència a una oficina o d'anar a proveir-se d'un volant, per a utilitzar determinat servei, és engorros, car i humiliant per a tothom, inclús per a l'empleat aliè al metge i al malalt.

Tant més perfecta serà l'organització de l'assegurança, com en el funcionament s'acosti més als costums del país, inclús de la localitat on es desenvolupi.

V.—*Comprovació de la condició de malalt pels certificats del seu metge*

El procediment més expedit, econòmic, segur i airós per a justificar l'estat de malaltia de l'assegurador, és la certificació facultativa corresponent, amb expressió d'un diagnòstic compatible amb tots els respectes deguts, excepte casos ben determinats i fàcilment comprensibles. Un mecanisme anàleg al que actualment tenen establert les companyies i montepius de malaltia amb els seus certificats de baixa, alta, complicacions i permisos especials, donaria la mateixa seguretat que actualment dona a les citades empreses, amb major motiu encara, perquè es podrien acollir alguns caps solts, que sense perjudici ni humiliació per ningú afinarien el sistema i permetrien demés perfilar la demografia.

VI.—*Control de l'actuació mèdica exclusivament per metges, que poden nomenar lliurement els organismes asseguradors*

Pel dit anteriorment, s'ha vist que partim d'una base de confiança mútua, amb llibertat per les tres

parts interessades en l'assegurança. És molt millor això que partir de la base de la mútua desconfiança. Però llibertat no vol dir llibertinatge, ni confiança candidesa. Més encara, l'assegurança de malaltia sols pot ésser eficaç mitjançant un control eficient, expedit i econòmic, en el qual l'organisme assegurador hi tingui la belligerància que li correspon. Ara bé, l'únic capacitat per a justipreciar la manera d'actuar d'un metge, en un cas determinat, és un altre metge, i encara diríem especialitzat en aquests afers i substret als vaivens de l'exercici professional aliè a la seva condició de perit.

Com es comprèn, això no és pas anar a favor d'un funcionarisme, sinó reconèixer el dret indiscutible d'inspecció de les relacions entre el malalt i el metge lliurement escollit pel primer.

El control de la capacitat productiva en relació a l'estat de malaltia i a la professió és una cosa de les més àrdues i de les més decisives en la marxa de l'assegurança. Ha d'acostar-se el més possible a l'automatisme, com s'hi acosta en alguna organització particular de les existents avui entre nosaltres.

VII.—*Tècnics mèdics nomenats pel Sindicat de Metges, en tots els graus i categories de l'assegurança*

La llum de la Medicina ha de respaldar abundantament en tots els reconos i reconets de l'assegurança social de malaltia. L'únic tècnic orientador i adaptador de l'assegurança pot ésser el metge, de la mateixa manera que l'únic competent per aixecar i dirigir un edifici és un arquitecte, i per a estendre un pont és un enginyer. L'assegurança social de malaltia ve a ésser quelcom comparable a un edifici harmònic protector del treballador, a un pont estès damunt del riu dels dolors humans, per evitar que el malalt l'hagi de creuar nadant, amb perill de la seva pròpia vida.

L'existència de representants tècnics del Sindicat en tots els graus i categories de l'assegurança de malaltia, és altament convenient al malalt, perquè així tindrà per tot un coneixedor eficient de les seves necessitats, i és també convenient a l'organisme assegurador, perquè així comptarà amb un assessorament indispensable, si vol orientar i practicar degudament l'assegurança, com convé, com ha d'ésser, com confiem serà a Espanya.